

Obsah

Motto	7
 1820—1850	
<i>Skličená nálada</i>	11
<i>Když kohout třikrát . . .</i>	13
<i>Vlaštovka</i>	15
<i>Ta kouzelná scéna . . .</i>	16
<i>Půlnoční sněžný vichr svištěl . . .</i>	17
<i>Miluji mnohé, co je milé srdeci . . .</i>	18
<i>Buď zdráva! Tisíckrát tě pozdravuju, noci!</i>	20
<i>Má drahá, slova jsou bezmocná — jedině polibky mluví . . .</i>	21
<i>Nejsi to ty, kdo vánkem, stíny . . .</i>	22
<i>Půlnoční vize se mihotají . . .</i>	23
<i>Bez hnutí hodiny jsem stál . . .</i>	24
<i>Kocoure můj umíněný . . .</i>	25
<i>Ve zlatém světle lampy, v stínu abažúru . . .</i>	26
<i>Ó ještě dlouho budu v mlčelivé noci . . .</i>	27
<i>Vzdušné město</i>	28
<i>Nevypínej se, mládi! Nový ranní sníh . . .</i>	29
<i>Spi — je ještě časně . . .</i>	30
<i>Diana</i>	31
<i>Kus mramoru</i>	32
<i>Neboj se mi se sny svěřit . . .</i>	33
<i>Jen tebe ve svých vidávám snech . . .</i>	34
<i>Ten mír v noci ve stepi . . .</i>	35
 1850—1860	
<i>Šepot, první povzdech ranní . . .</i>	39
<i>Za dlouhých nocí, kdy se víckům nechce přes soutěsku . . .</i>	40

<i>Marnost nad marnost . . .</i>	41
<i>Lidé spí; na nás čeká stinný sad . . .</i>	43
<i>Podivně rozdvojené zvuky . . .</i>	44
<i>Tak nemluv, příteli: „Vždyť ona zapomene . . .“</i>	45
<i>Neusnu. Dovol, zažhnu svici. Proč mám čist . . .</i>	46
<i>Včely</i>	47
<i>Jíva</i>	48
<i>Ničím se vůči mně neprovinili lidé . . .</i>	49
<i>Zapomeň na mne, mladý fanatiku . . .</i>	50
<i>Znavuje mě pištoreskní . . .</i>	51
<i>Jak krásná noc! Jak vzduch lze hnít . . .</i>	52
<i>Čekáš píseň? Vždyť ji není . . .</i>	53
<i>Skřípot kroků v šedé běli . . .</i>	54
<i>Snové stíny snových zdání . . .</i>	55

1860—1880

<i>Nestraň se: nepotřebuji . . .</i>	59
<i>Bůhví pokolikáté již . . .</i>	60
<i>Bez zřetelné stopy život proletěl</i>	61
<i>Uondán životem a nadějemi (1, 2)</i>	62
<i>Komu dát vavřín: krásné bohyni . . .</i>	64
<i>Ubohý otrok je můj všední den . . .</i>	65
<i>Podzim</i>	66
<i>Z mlhy jako z mluna . . .</i>	67
<i>V celém světě najdeš krásu . . .</i>	68
<i>Nedávej nejlepší své vlastnosti . . .</i>	69
<i>Proč, moje drahá, sedím zamysleně . . .</i>	70
<i>Zářila noc. A luna v sadě. Potemnělý . . .</i>	71
<i>Alter ego</i>	72
<i>Nikdy</i>	73
<i>Hlubina nebe opět hárá . . .</i>	75

1880—1892

<i>Nicota</i>	79
<i>Východní motiv</i>	81
<i>Ach, ještě jednou! Srdce slyší . . .</i>	82
<i>Dík Chopinovi . . .</i>	83
<i>Jen na tomto světě vrhá stíny . . .</i>	84
<i>Podzim</i>	85
<i>Smrti</i>	86
<i>Ještě jediné zaklinadlo slova . . .</i>	87
<i>Píši ti krví srdce tuhle hořkou sloku . . .</i>	88
<i>Měsíčná noc</i>	89
<i>V takovém zlatém jasném navečeru . . .</i>	90
<i>Odpusť a na všechno zapomeň v tento čas . . .</i>	91
<i>Co se to za zvuk nese z noci? Kuvíká . . .</i>	92
<i>Vše zůstává, co je i bylo kdysi . . .</i>	93
<i>Ohňostroj</i>	94
<i>Tvou ruku stisknout chtěl bych brzy poznovu! . . .</i>	95
<i>Ochablo všechno: navečerní obloha . . .</i>	96
<i>Ještě se láskou trápívám . . .</i>	97
<i>Zítřek? Rád se věštbý vzdávám . . .</i>	98
<i>Nevyčítej znova mé múze . . .</i>	99
<i>V lásce je stále méně potěšení . . .</i>	100
<i>Opětně klamným zdáním hoří . . .</i>	101
<i>Proč?</i>	102
<i>Přeludy, jímž jsi všemi svými . . .</i>	103
<i>V tiché noci plné hvězd . . .</i>	104
<i>Poznámka překladatele</i>	105